

Forslag til:**Inatsisartutlov om patienters klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet****Kapitel 1***Generelle bestemmelser**Anvendelsesområde*

§ 1. Inatsisartutloven finder anvendelse på klager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed, klager over faktisk virksomhed i sundhedsvæsenet (serviceklager), samt sager om erstatning for patientskader.

Stk. 2. Kosmetiske behandlere og tatovører er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov, jf. dog 2. pkt. Tatovører, der udfører medicinsk tatovering, er omfattet af Inatsisartutloven.

Stk. 3. Klager efter Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anvendelse af anden tvang i psykiatrien er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov.

Stk. 4. Sager om erstatning for lægemiddelskader er ikke omfattet af denne Inatsisartutlov.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at andre grupper af behandlere end autoriserede sundhedsfaglige behandlere kan være omfattet af denne Inatsisartutlov.

Definitioner

§ 2. I denne Inatsisartutlov forstås ved:

- 1) "Sundhedsvæsenet": hele sundhedsvæsenet, herunder sygehuse, sundhedscentre, sygeplejestationer, bygdekonsultationer m.v.
- 2) "Sundhedsfaglig virksomhed": behandling som defineret i Landstingsforordning om patienters retsstilling.
- 3) "Sundhedsperson":
 - a) Personer, der udøver sundhedsfaglig virksomhed på grundlag af dansk autorisation, herunder læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, ergoterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, kontaktlineoptikere, optometriste, fodterapeuter, social- og sundhedsassistenter m.fl.
 - b) Psykologer for så vidt angår virksomhed inden for sundhedsvæsenet, plejere, sygehjælpere, plejehjemsassistenter, apotekere, apoteksansatte farmaceuter, farmakonomer og farmaceutstuderende, der har gennemgået studieophold på apotek.
 - c) Privatpraktiserende tandlægers sundhedsfaglige virksomhed.
 - d) Personer, der udøver sundhedsfaglig virksomhed på grundlag af grønlandsk uddannelse eller autorisation, herunder læger, sygeplejersker, tandplejere, klinikassistenter, sundhedsmedhjælpere, sundhedsassistenter, sundhedsarbejdere, sundhedshjælpere, og portørreddere.

Kapitel 2*Klagemuligheder*

Klageadgang over sundhedsfaglig virksomhed

§ 3. Styrelsen for Patientklager i Danmark behandler klager fra patienter over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og klager over forhold omfattet af kapitel 2-5 i Landstingsforordning om patienters retsstilling. Styrelsen for Patientklager kan ikke behandle en klage efter 1. pkt., hvis den sundhedsfaglige virksomhed, klagen vedrører, helt eller delvis er omfattet af en klage efter § 4.

Stk. 2. Styrelsen for Patientklager træffer afgørelse om, hvorvidt den sundhedsfaglige virksomhed har været under normen for almindelig anerkendt faglig standard, eller om sundhedsvæsenet har handlet i strid med reglerne om patienters retsstilling.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 4. Klager fra patienter over sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af sundhedspersoner i Grønland skal indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i Danmark. Det er Landslægeembedet som træffer beslutning om at indbringe klager til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn jf. stk. 2. Landslægeembedet kan også indbringe sager på eget initiativ.

Stk. 2. Landslægeembedet indbringer sager om sundhedsfaglig virksomhed, der udøves af sundhedspersoner i Grønland, for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, hvis Landslægeembedet finder, at der foreligger skærpene omstændigheder.

Stk. 3. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan ikke behandle en klage, hvis den sundhedsfaglige virksomhed, klagen vedrører, er omfattet af en klage efter § 3.

Stk. 4. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende sundhedspersons sundhedsfaglige virksomhed har været under normen for almindelig anerkendt faglig standard, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med reglerne om patienters retsstilling.

Stk. 5. Afgørelser efter stk. 1-4 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler vedr. stk. 1 og 2, herunder om muligheden for at påklage sager om sundhedsfaglig virksomhed hvor der ikke er et behandlingssted, hvortil en afgørelse kan rettes.

§ 5. Klager over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og klager over forhold omfattet af kapitel 2-5 i Landstingsforordning om patienters retsstilling skal indgives til Landslægeembedet.

Behandling af klager over sundhedsfaglig virksomhed

§ 6. Når Landslægeembedet modtager en klage efter § 5, foretager Landslægeembedet en vurdering af, om klagen kan behandles efter denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Landslægeembedet indhenter journalmateriale og en udtalelse fra det indklagede behandlingssted eller den indklagede sundhedsperson og udarbejder en sagsfremstilling med beskrivelse af de grønlandske forhold og vilkår, der må anses af betydning for vurdering af

den konkrete klagesag. Sagsfremstillingen samt materialet fremsendes til Styrelsen for Patientklager eller Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn og indgår i grundlaget for styrelsens eller nævnets behandling af klagen.

Stk. 3. Landslægeembedet kan i forbindelse med sagens forberedelse træffe afgørelse om forældelse.

Stk. 4. Landslægeembedet kan afslå at behandle en klage, hvis klagen er åbenlys grundløs og dermed ikke er omfattet af Inatsisartutloven.

Stk. 5. Landslægeembedet sikrer oversættelse til dansk og grønlandsk af sagens materiale, når det er relevant og nødvendigt.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler der regulerer forhold omfattet af denne paragraf, herunder om klageadgang.

§ 7. Når Landslægeembedet modtager en rettidig klage over sundhedsfaglig virksomhed, jf. § 8, skal Landslægeembedet tilbyde patienten et dialogmøde med behandlingsstedet. Hvis patienten tager imod tilbuddet, sendes klagen til behandlingsstedet, som skal afholde dialogmødet med patienten inden 4 uger efter behandlingsstedets modtagelse af klagen.

Stk. 2. Hvis patienten efter dialogmødet ønsker at frafalde sin klage, meddeler behandlingsstedet med patientens accept dette til Landslægeembedet, hvorefter klagen anses for afsluttet. Hvis patienten efter dialogmødet fortsat ønsker sin klage behandlet, sender behandlingsstedet alle relevante oplysninger i sagen til Landslægeembedet til brug for den videre behandling.

Stk. 3. Patienten er berettiget til at have en bisidder med til dialogmødet jf. stk. 1.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler vedr. stk. 1, herunder om hvilke behandlingssteder der er omfattet og om fravigelse af fristen på 4 uger.

Forældelsesbestemmelser

§ 8. Klager efter § 5 skal være indgivet til Landslægeembedet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over.

Stk. 2. Klager efter § 5 skal dog senest indgives 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted.

Stk. 3. Der kan ikke dispenseres fra de i stk. 1 og 2 nævnte klagefrister.

Klage over det offentlige sundhedsvæsens faktisk virksomhed (serviceklager)

§ 9. Serviceklager indgives til Landslægeembedet.

Stk. 2. Landslægeembedet oversender klagen til den øverste ledelse i sundhedsvæsenet, som behandler klagen.

Stk. 3. Såfremt skriftlige serviceklager indsendes af klager direkte til behandlingsstedet eller den øverste ledelse i sundhedsvæsenet, skal denne serviceklage videresendes til Landslægeembedet.

Stk. 4. Klagen skal behandles inden 3 måneder fra klagens modtagelse jf. stk. 2.

Kapitel 3

Patienterstatningssager

Erstatning for patientskader

§ 10. Der ydes erstatning efter reglerne i dette kapitel til patienter eller efterladte til patienter, som i Grønland påføres skade i forbindelse med undersøgelse, behandling eller lignende foretaget af en sundhedsperson eller andet personale i sundhedsvæsenet, hos andre offentlige myndigheder eller i privat regi.

Stk. 2. Med patienter sidestilles personer, der deltager i sundhedsvidenskabelige forsøg, der ikke indgår som led i diagnostik eller behandling af personens sygdom. Det samme gælder for donorer, hvorfra der udtages væv eller andet biologisk materiale.

Stk. 3. Dette kapitel gælder tillige for patienter, der af sundhedsvæsenet visiteres eller modtager tilskud til behandling på sygehuse, klinikker m.v. uden for Grønland i det omfang, der ikke er adgang til erstatning efter lovgivningen på behandlingsstedet.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke områder, der er omfattet af bestemmelsen.

Erstatningsberettigede skader

§ 11. Erstatning ydes, hvis skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af følgende måder:

- 1) Hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold i Grønland ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling eller lignende, hvorved skaden ville være undgået.
- 2) Hvis skaden skyldes fejl eller svigt i teknisk apparatur, redskaber eller andet udstyr, der anvendes ved eller i forbindelse med undersøgelse, behandling eller lignende.
- 3) Hvis skaden ud fra en efterfølgende vurdering kunne være undgået ved hjælp af en anden på behandlingsstedet til rådighed stående behandlingsteknik eller behandlingsmetode, som ud fra et medicinsk synspunkt ville have været lige så effektiv til behandling af patientens sygdom.
- 4) Hvis der som følge af undersøgelse, herunder diagnostiske indgreb, eller behandling indtræder skade i form af infektioner eller andre komplikationer, der er mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle. Der skal herved tages hensyn til dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt til skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

§ 12. Skade som følge af, at der ikke er blevet stillet en rigtig diagnose af patientens sygdom, erstattes kun i de i § 11, nr. 1 og 2, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Ved ulykkestilfælde, der ikke omfattes af § 11, nr. 2, ydes erstatning kun, hvis skadelidte er under behandling m.v. på et behandlingssted, og ulykken er indtruffet inden for

dettes område under sådanne omstændigheder, at behandlingsstedet måtte antages at have pådraget sig erstatningsansvar herfor efter almindelige erstatningsretlige regler.

§ 13. Til de af § 10, stk. 2, omfattede forsøgspersoner og donorer ydes erstatning for enhver skade, som kan være forårsaget af forsøget eller af udtagelsen af væv m.v., medmindre det er overvejende sandsynligt, at skaden har anden årsag, eller skaden er af bagatelagtig karakter.

§ 14. Det påhviler enhver autoriseret sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning efter dette kapitel, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelsen til Landslægeembedet.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om informationspligten.

Erstatningsudmåling m.v.

§ 15. Erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i lov om erstatningsansvar, jf. dog stk. 2-7 og §§ 16-18.

Stk. 2. Erstatning og godtgørelse efter stk. 1 ydes efter, at et egetbidrag er fratrukket erstatningen eller godtgørelsens hovedstol jf. stk. 7.

Stk. 3. Egetbidraget efter stk. 2 finder ikke anvendelse på skader, der omfattes af § 10, stk. 2.

Stk. 4. Erstatning ydes ikke til dækning af regreskrav.

Stk. 5. Når erstatning eller godtgørelse fratrækkes egetbidraget efter stk. 2, anvendes den regulering af beløbet, der var gældende på tidspunktet for Patienterstatningens afgørelse efter § 25, stk. 4.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte kun ydes, såfremt skaden har medført uarbejdsdygtighed eller sygdom udover en nærmere fastsat periode, der højst kan udgøre 3 måneder.

Stk. 7. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler vedrørende egetbidrag.

§ 16. Den eller de, som har forældremyndigheden over et barn der afgår ved døden inden det fyldte 18. år som følge af en skade omfattet af Inatsisartutlovens kapitel 3, har ret til en godtgørelse jf. stk. 4.

Stk. 2. Ved et barn omfattet af stk. 1 skal forstås et levendefødt barn, samt et dødfødt barn såfremt svangerskabet er gået mindst 22 fulde uger.

Stk. 3. Godtgørelse efter stk. 1 kan kun udbetales 1 gang. Hvor forældremyndighedsindehaverne har fælles forældremyndighed, udbetales godtgørelsen efter stk. 1 med halvdelen til hver.

Stk. 4. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om den i stk. 1 nævnte godtgørelse, herunder om godtgørelsesbeløbets størrelse.

§ 17. Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 8, § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 14 a i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i kapitel 3, reguleres

efter reglerne i § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.

Stk. 2. Årslønnen efter § 7 i lov om erstatningsansvar og erstatningen efter § 14 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i kapitel 3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar i perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet.

Stk. 3. Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter §§ 1, 2 og 12 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i kapitel 3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, 1. pkt., i lov om erstatningsansvar og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste med 5 delelige kronebeløb.

Stk. 4. Godtgørelse efter § 16 fastsættes på baggrund af det beløb, der efter § 16, stk. 4, er gældende på afgørelsestidspunktet.

§ 18. Udbetales erstatning og godtgørelse senere end 5 uger efter tidspunktet for afgørelsen om tilkendelse af erstatning og godtgørelse, forrentes beløbet fra afgørelsestidspunktet, til betaling sker med en årlig rente svarende til renten i henhold til bekendtgørelse for Grønland af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

§ 19. Erstatningen til patienten eller dennes efterladte kan nedsættes eller efter omstændighederne helt bortfalde, hvis patienten forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

§ 20. I det omfang patienten eller dennes efterladte har fået eller har krav på at få erstatning i henhold til reglerne i dette kapitel, kan erstatningskrav ikke rejses mod nogen, der måtte have pådraget sig erstatningsansvar for skaden jf. dog § 22.

§ 21. Hvis den, der efter almindelige erstatningsregler måtte have pådraget sig erstatningsansvar over for patienten eller dennes efterladte, er omfattet af § 10, kan ydelser i henhold til §§ 15-16 kun danne grundlag for regreskrav, hvis skaden er forvoldt forsætligt jf. dog § 22.

§ 22. I det omfang, der er erstatningsansvar efter reglerne om produktansvar, finder reglerne i §§ 20 og 21 ikke anvendelse.

Erstatningspligt og forsikringspligt

§ 23. Følgende har pligt til at yde erstatning efter dette kapitel:

- 1) Naalakkersuisut for skader efter behandling inden for det offentlige sundhedsvæsen, herunder sygehuse, sundhedscentre, sygeplejestationer, bygdekonsultationer mv. og skader efter behandling hos andre selvstyremyndigheder.
- 2) Patientens bopælskommune for skader efter behandling inden for kommunale institutioner.
- 3) Private behandlingssteder for skader efter behandling, som er ydet uden om det offentlige sundhedsvæsen.

§ 24. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at krav om erstatning efter dette kapitel skal være dækket af en forsikring i et forsikringsselskab.

Erstatningssagernes behandling

§ 25. Alle erstatningssager efter dette kapitel skal indgives til Landslægeembedet.

Stk. 2. Landslægeembedet indhenter journalmateriale, en udtalelse fra det relevante behandlingssted og udarbejder en sagsfremstilling med beskrivelse af de grønlandske forhold og vilkår, der må anses af betydning for vurdering af den konkrete erstatningssag. Sagsfremstillingen samt materialet fremsendes til Patienterstatningen i Danmark og indgår i grundlaget for Patienterstatningens behandling af erstatningssagen.

Stk. 3. Landslægeembedet kan i forbindelse med sagens forberedelse træffe afgørelse om forældelse, og om klagen ligger inden for Inatsisartutlovens anvendelsesområde. Denne afgørelse kan påklages inden for 4 uger efter, at afgørelsen er modtaget ved klageren. Påklages Landslægeembedets afgørelse, oversendes sagen til Patienterstatningen med henblik på behandling.

Stk. 4. Erstatningssager efter denne Inatsisartutlov afgøres af Patienterstatningen i Danmark. Patienterstatningen sender afgørelsen til Landslægeembedet, som forestår eventuel oversættelse og oversendelse til sagens parter. Den erstatningspligtige myndighed udbetaler fastsatte erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter udløbet af den klagefrist, der fremgår af stk. 6, medmindre afgørelsen påklages.

Stk. 5. Afgørelser, jf. stk. 4, kan indbringes af sagens parter for Ankenævnet for Patienterstatningen, der træffer den endelige administrative afgørelse. Ankenævnet for Patienterstatningen kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 6. Klage til Ankenævnet for Patienterstatningen skal indgives til Landslægeembedet, inden 1 måned efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen har opsættende virkning.

Stk. 7. Landslægeembedet kan se bort fra overskridelse af klagefristen jf. stk. 6, når der er særlig grund hertil.

§ 26. Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelser kan indbringes for retten, der kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Afgørelsen skal indbringes for retten, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt klageren.

§ 27. Erstatning og godtgørelse, der er udbetalt efter § 25, stk. 4, kan ikke kræves tilbagebetalt eller modregnet i andre krav på erstatning eller godtgørelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Har patienten eller efterladte til patienten mod bedre vidende undladt at afgive oplysninger eller afgivet urigtige oplysninger, og har de manglende eller urigtige oplysninger medført en anden afgørelse, end Patienterstatningen eller Ankenævnet for Patienterstatningen ville have truffet, hvis oplysningerne havde foreligget, eller der ikke var afgivet urigtige

oplysninger, træffer Patienterstatningen eller Ankenævnet for Patienterstatningen en ny afgørelse.

Stk. 3. Den erstatningspligtige jf. stk. 2 kan på baggrund af den nye afgørelse fra Patienterstatningen eller Ankenævnet for Patienterstatningen kræve tilbagebetaling af erstatning og godtgørelse udbetalt efter § 25, stk. 4. Kravet om tilbagebetaling gælder alene de afgørelser, hvor den pågældende oplysning har haft en afgørende betydning for afgørelsens udfald.

Adgang til og behandling af personoplysninger

§ 28. Landslægeembedet kan af sundhedsvæsenet, privatpraktiserende behandlingssteder, sundhedspersoner, offentlige myndigheder, institutioner mv. og andre vedkommende, samt den skadelidte vederlagsfrit påbyde meddelt enhver oplysning, herunder sygehusjournaler, journaloptegnelser, politirapporter, obduktionsrapporter, oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v., som Landslægeembedet skønner er af betydning for behandling af sager efter dette kapitel.

Stk. 2. Oplysningerne jf. stk. 1 skal sendes til Landslægeembedet inden 30 kalenderdage fra modtagelse af anmodningen. Kan fristen ikke overholdes, skal Landslægeembedet inden fristens udløb underrettes om grunden til fristoverskridelsen og om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Landslægeembedet skal afgive de oplysninger til Patienterstatningen samt til Ankenævnet for Patienterstatningen, som er nødvendige for ankenævnets sagsbehandling, jf. § 25, stk. 4 og 5.

Forældelsesbestemmelser

§ 29. Erstatningskrav efter dette kapitel skal være anmeldt til Landslægeembedet senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav indtræder dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget.

Stk. 3. Der kan ikke dispenseres fra de i stk. 1 og 2 nævnte frister.

Sanktionsbestemmelser

§ 30. Manglende imødekommen af påbud jf. § 28, kan medføre foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Bøder, der fastsættes efter stk. 1 tilfalder Landskassen.

§ 31. For forskrifter udstedt i medfør af Inatsisartutloven kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Hvor Inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af Inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i kriminalloven.

Stk. 3. Sager efter stk. 1-2 anlægges ved Retten i Grønland som 1. instans.

Stk. 4. Bøder, der fastsættes efter stk. 1-2 tilfalder Landskassen.

Kapitel 4

Ikrafttrædelsesbestemmelser, ophævelsesbestemmelser og konsekvensændringer i anden Inatsisartutlov

§ 32. Inatsisartutloven sættes i kraft ved bekendtgørelse.

Stk. 2. Inatsisartutlovens kapitel 2 om klager over sundhedsfaglig virksomhed gælder for behandling, der er udført efter Inatsisartutlovens ikrafttrædelse.

Stk. 3. Inatsisartutlovens kapitel 3 om erstatning for patientskader gælder for skader, der er forårsaget efter Inatsisartutlovens ikrafttræden.

§ 33. Samtidig med at denne Inatsisartutlov træder i kraft foretages følgende ændringer i:

1) Inatsisartutlov om sundhedsvæsenets styrelse, organisation samt sundhedsfaglige personer og psykologer:

a) § 9, stk. 4, § 10, stk. 2, § 11 a og § 11 b ophæves.

b) § 10, stk. 3, bliver herefter § 10, stk. 2.

c) I § 12, stk. 1-3, ændres ”§§ 3, 4 og 11 a” til: ”§§ 3 og 4”.

2) Landstingsforordning om patienters retsstilling:

a) § 33 ophæves.

Stk. 2. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 24. september 2012 om klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ophæves.

Stk. 3. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 7 af 15. juni 2017 om Landslægeembedets virke forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne Inatsisartutlov.

Grønlands Selvstyre, den xx. xxx 2024

Formanden for Naalakkersuisut